

JAUME VS FRANTO

Germanor del Cafè de l'Arc

text PEPE ESTELLER

Aquest cap de setmana el cafè de l'Arc va organitzar un dia de germanor, amb els seus clients i amics, organitzant un partit de futbol al Jaume I: amics de Jaume contra amics de Frato, el resultat final va ser 2 a 5 sent guanyador l'equip de Frato. Després del partit amistós una gran paella, a l'ermita de Sant Gregori, va tancar els actes de germanor del cafè de l'Arc.

NO HI HA DOS SENSE TRES

text i foto: Gregorio Segarra

En una pista del Marynton abarrotada de públic, Bar Bartolo va acabar fent bons els pronòstics i es va imposar –per tercera vegada consecutiva- en el Torneig d'Estiu de futbol-sala.

La seua treballada victòria en quarts de final contra un altre dels grans favorits, Seroffice Baix Maestrat ja feia presagiar un nou triomf dels sud-americans. Un triomf que es va materialitzar després de golejar en semifinals a Instalaciones Santi (7-1), i tornar a repetir golejada contra els joves jugadors de Nou Benicarló/Toldos Raiva, que havien accedit a la final després d'eliminar en els penals a Friend's Bló en un intens partit de semifinals en el que, Friend's, va mantenir un solitari gol d'avantatge en el marcador fins que, mancant 5 segons per al final, Johan va encertar a empatar, forçant la pròrroga i els posteriors penals que els donarien la passe a la gran final. Una final que va començar trepidant, amb un Nou Benicarló/Toldos Raiva posant-se per davant en el marcador per dues vegades, però la màquina del Bar Bartolo, amb el tàndem Wilson-Ismael funcionant al cent per cent, va resultar imparabile. A més, Nou Benicarló/Toldos Raiva va jugar fatal la tàctica del porter-jugador en els minuts finals, cosa que va propiciar que un partit igualat

acabara en golejada a favor de Bar Bartolo (7-3). Prèviament a la gran final Friend's Blo. va golejar (7-1) a un Instalaciones Santi molt minvat d'efectius en el partit pel 3r i 4t lloc. Després de la final, en la mateixa pista de joc, la Reina de les Festes, acompanyada de diverses dames i del Regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, van realitzar el lliurament de trofeus d'una edició, la XXIX, marcada per la gran aflluència de públic i la gran esportivitat dels participants.

Poden seguir tota l'actualitat del torneig en: www.esportsarin.com.

QUADRE D'HONOR:
CAMPIÓ: BAR BARTOLO
SUBCAMPIÓ: NOU BENICARLÓ/TOLDOS RAIVA

Número 697-21 agost 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

ESTIU 2009: LES FESTES DE LA CRISI

La Veu no surt la setmana que ve, tornem el 4 de setembre
Bones Festes!

Arriben unes festes marcades per la crisi

A banda del ja conegut cúmul d'errades en que s'ha anat convertint, en els últims anys, el programa comercial-oficial de les festes, enguany destaca, sobretot, la retallada d'actes musicals gratuïts i els actes, a dojo, de les penyes. La Veu resumeix, un any més, tot allò que és debades i mínimament destacable, del programa de festes

text REDACCIÓ

Un any més apleguen les festes de Sant Bartomeu. Enguany les festes s'han fet esperar fins l'última setmana d'agost i es noten també les restriccions pressupostàries en els concerts i altres activitats. Tot i la crisi pressupostària i econòmica els bous no paren i es recupera el 'córrer la traca', que tindrà lloc dissabte a les 13.15 hores i és que l'esport és beneficiós per a la salut i els nostres governants volen que els benicarlandos rebaixem la panxa preventivament, ja que intueixen que hi hauran excessos

a l'hora de fartar. Les festes també acabaran amb traca, no ens l'han canviat de dia per a despistar.

Imaginació al poder

Algunes de les activitats són realment engrescadores. Arranquem demà amb la 'Cercavila penyera acompanyada per la xaranga "El caballo la mató" o, per la nit 'Festa tecnominimal' a càrrec de Charly Dj i Dj KST'. A la una i mitja de la matinada tindrà lloc la Festa "purple party", amb còctel afrodisíac per a tots a la Penya els Amics. Una nova penya, el Cabasset, organitza el I Campionat Internacional de

Tolding i a continuació tindran lloc les festes luminiscentes, flis-flas i el IV Concurs de Crits Aureliooooo. Una arrancada il·lusionant.

Diumenge 23 la cosa no decau.

L'ajuntament avala activitats com el II Torneig Mundial de Ping-pong, la I Batalla de Guerrers Benicarlandos, la Festa hawaiana, la Festa Rafaella Carrá o el I Concurs de Gafukis. On es premiaran les millors ulleres de sol. Sense dubte activitats molt populars i al nivell de la nostra població. Que no diguen! El 24 és el torn de Fama a ballar a les

Finalmente, quiero animaros a todos, vecinos y visitantes, pero sobretodo a los ciudadanos y ciudadanas de Benicarló, a vivir las Fiestas en toda su porque sin vuestra participación activa, las Fiestas Patronales no serian lo que son, y porque es con la colaboración de todos que debemos hacer esta ciudad.

Felices Fiestas.

Marcelino Domingo Pruñonoso
Alcalde

La fi del mes d'agost marca un any més l'arribada de les Festes Patronals de Benicarló en honor de Sant Bartomeu, els Sants Màrtirs Abdó i Senén i Santa Maria del Mar. I el comiat de l'estiu no es pot celebrar de manera: amb una setmana de festa i d'alegria, però també de convivència i participació.

Un any més, la Comissió de Festes, a qui vull transmetre la més sincera felicitació, s'ha encarregat de

BONES FESTES

del 22 al 30 d'agost

L'Ajuntament de Benicarló felicita a tota la població i convida a veïns i visitants a participar de les Festes Patronals.

Ajuntament de Benicarló

BFFFFT!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ara mateix se'm plantegen diverses possibilitats per comentar l'actualitat del meu CD Benicarló. És dimecres de vesprada i sona un disc que em vaig comprar al dimecres i sento Jorge Sepúlveda assegurant que el destino ha querido que vivamos separados y que ay barrio de Santa cruz, ay plaza de doña Elvira però jo m'he de concentrar en la meua feina. A vore. Aquesta mateixa nit juguem un partit amistós contra la Rapitenca. Si jo fóra –ja ho sap tohom que no ho sóc- un periodista com cal, a les vuit m'agarraria el xusco, me'n pujaria al Pitxi Alonso i en acabar-se tot me'n vindria cap a casa amb el mos a la gola i faria una estupenda ressenya de l'esdeveniment. Aquesta opció –fot-li Sepúlveda me da pena que sigas sufriendo mi amor desesperado- francament sé que seria la millor per a la revista i fins i tot la més desitjable. Però no, que es desenganye qui espere ací trobar-se cap comentari del partit d'aquesta nit. Que no agarraré jo i em posaré a les deu de la nit a pegar-li ací com un boig, tira, home, tira. Una cosa és que puge, tranquil·let, a passar l'estona, prendre la fresca, sopar i vore com tenim tot això i una altra és estressar-me. No, no, ni pensar-ho.

Una altra de les possibilitats que m'ofereix la vesprada és passar. Passar de tot. Quedar-me a casa, sopar com Déu mana i gaudir de les cançons de Sepúlveda. Si és bonica aquella que diu lo siento en el alma pero he dedecirte que mi amor se extingue y que en esta vida he sido tu cruz, ay, amor ya no me quieras tanto. Això dependrà, naturalment del nivell de droperia que m'entre en aqueixos moments. Reconec però que la cosa m'atrau prou.

Encara podria fer una altra cosa. Quedar-me igualment a casa i mirar els partits de futbol que faran avui per la tele. Però això sí que no ho faré. Em semblaria una traïció. Podent mirar en viu i en directe l'equip de la meua ànima, m'he de resignar a –que bonic sona el violí de Mi caravana- estar-me assegut davant una tele sense poder-li dir al porter foraster que encanta't que el set eixe te la fotrà per l'escaire i ni l'ensumaràs, trompino, més que trompino. No, això mai.

També, i ja m'agrada ara que tinc poques obligacions, gitar-me a dormir i dormir vuit, deu, dotze hores seguides i alçar-me fet un home, amb el cap gros com els conills que tenen lo mal que diuen els caçadors. Això ja podria ser, ja.

I ja està, una cosa o altra d'aqueixes faré. La crònica segur que no, això que quede clar. De la marimba al son te evocaré y el alma enterá perderás diu Sepúlveda. Quines coses.

Dissabte passat el Benicarló va guanyar d'una manera merescudíssima al camp del

Càlig. El resultat m'han dit que va ser d'allò més enganyós perquè només els vam derrotar per dos gols a tres i això que a nosaltres ens faltaven cinc o sis titulars. No hi vaig anar, però l'altre dia em vaig trobar Atilano Mata –secretari i mànager general del nostre club- i m'ho va explicar tot tan objectivament com jo ho acabo de transcriure. Mar azul, dulce mar, que bañas en las costas catalanas la casita blanca donde jo nací, el mar y tú que me habéis hecho llorar más de una vez en mi cruel soledad, m'emociono, és que m'emociono.

De tota manera, que no es crega el lector que el deixo desamparat del tot. Ací mateix, deixaré un lloguet perquè si se n'assabenta de com ha anat la cosa aquesta nit (José Vicente Ferrer sí que és un home formal) pugua escriure'n el resultat. Així, veu: CD Benicarló, - UE Rapitenca, . Ha vist si és fàcil? *Por el derroche que tú haces de salero cuando paseas por la calle de Alcalá, son tus ojos madrileña dos luceros que hacen tilín, quehacen tilín, y tus mágicos andares pintureros son de postín, son de postín.*

"La festa segueix a partir de les 00.30 h amb el Premi al gallumbo més cutre"

ve de la p gina anterior

17.00 hores, la Festa caribenya, les Xiques humides a la Penya els Salats a mitjanit o el III Pique 2x2 Bimbo a les 05.28 de la matinada. El 25 a la nit tindrem Festa fallera al Casal de la Penya XQSI. Què hem fet nosaltres per a tanta penitència!!! Per oblidar-ho, dimecres és el torn a la una del matí de la Festa ándale amb xupitos típics mexicans, la III Nit del Torico o la I Nit Anticrisi. Una activitat ha despertat la nostra curiositat el 27 a la nit, el IV Campionat Intergalàctic del Carril del Barril al Casal de la Penya XQSI. El 28 a les 2.30 de la matinada el VI Platerets Tets Tets al Casal de la Penya Mechero.

La festa segueix a partir de les 00.30 h amb el Premi al gallumbo més cutre a la Penya Masclet, el 1r *Serdo* a l'Aigua, Premi al *gallumbo* més *punki* o al més blanc eivissenc. La cosa varia sexualment cap al Premi al biquini més curt. La resta dels dies son un galimaties de festes amb noms estranys, de dubtosa qualitat i que serveixen per a que, anualment, **el regidor de torn diga que hi ha quatre-centes activitats per a tots els gustos**. Si llevarem les xorrades del programa, els benicarlandos i visitants veurien l'oferta "cutre" en que s'han convertit aquestes festes.

Un any més, tot i les promeses incomplides del PP, les nostres festes no comptaran amb la tan nostra activitat dels ànecs a l'aigua o el pal ensabonat. No anem be. S'estàn perdent les essències benicarlandes. D'ací poc concurs de tallar troncs. Al temps. També algunes activitats requereixen d'una urgent reformulació, com la fira medieval o d'època. Més del mateix.

Les degustacions

I arribem a les degustacions oferides per les associacions i

Reina, Dukinea i Cot d'Honor

Comissió de Festes 2009

penyes, que supleixen la poca sensibilitat i solidaritat municipals amb els difícils moments que passen les nostres economies. Si un s'ho monta be, les degustacions poden allargar-se fins a convertir-se amb autèntics àpats. Sempre està el truc de "per a la meua iaia" o "posem un poquet més i el xiquet ja menjarà de la meua, i així no cal que me'n pose un altra ració, gràcies".

Dia 23

19.00 h Degustació de meló de moro. Lloc: Recinte de Penyes. Organitza: Associació Penya Masclet Benicarló.

20.30 h Degustació d'estofat del tradicional porc senglar cadufero, ara que estem en època de caça major. Lloc: Pl. del Convent. Organitza: Club de Caçadors Sant Hubert. La coordinadora o la Comissió de

Festes tindria que haver-se'n adonat que l'ordre lògic és l'altre.

Dia 24

Si anem a missa tindrem un mínim d'una Hòstia del patró. A les 18.00 h la XI Degustació de Cóc de Tomaca a la Penya els Salats i a les 19.30 h l'amollada de coloms a la plaça de Sant Bartomeu organitzat pel Club Columbòfil Missatger Benicarló. (Ho pilla??)

Dia 25

13.30 h Pa i porta taurí i a les 18.00 h el IV Concurs d'Allioli al Casal de la Penya el Masclet i a les 18.00 h la IV Degustació d'Orxata a la Penya Sector Crític. Es recomana no mesclar ni abusar massa.

Dia 26

Trau la roba de quan eres Menut i ves a les 19.00 hores a la Gran xocolatada infantil a la placeta dels Bous.

“A les quatre, “Concurs de menjar mantegades” a la Penya el Masclet”

ve de la p gina anterior

Dia 27

Quin desaprofitementi. Cal anar menjant a la II Batalla de Meló de Moro a partir de les 17.30 hores a la Penya els Salats i a les 18.30 h a la II Batalla de Merenga de la Penya Masclet Benicarló als voltants de l'Auditori.

23.00 h per acabar-ho d'adobar, a la mitja part de la XVIII Cantada d'Havaneres amb

el grup “Penjats de l'ham” es repartirà el tradicional cremadet a tots els assistents a la Platja del Morrongo. A les 00.30 h II Nit del Meló de Moro als Salats. Paiu be els aliments perquè el dia 28 no hi ha res per menjar de gorra. El 29 la cosa toca ja a la fi. A les quatre, “Concurs de menjar mantegades” a la Penya el Masclet que ens serviran per aguantar fins a les 9 del matí a la tirada de guatlles. En un moment de despiste, podrem dinar guatlla amb escabextx, o amb fesols.

AVISOS Y NOTAS FINALES

El Programa Oficial de las Fiestas que el Ilustre Ayuntamiento de BENICARLÓ dedica a sus patronos San Bartolomé, Santa María del Mar y Santos Mártires Abdón y Senén, desde el día 22 al 30 de Agosto del 2009, ha estado aprobado por el Ayuntamiento en Pleno, en sesión ordinaria celebrada el día 30 de julio de 2009. La Comisión de Fiestas no se hace responsable de posibles defectos producidos por agentes externos a la misma y agradece su colaboración. Se declara toda responsabilidad de los daños o accidentes que puedan sufrir aquellas personas que, imprudentemente, no estén situadas a suficiente distancia del lugar de emplazamiento de las tracas, "masclets" y castillos de fuegos artificiales durante su disparo. Asimismo, se ruega al público en general que preste su colaboración a los miembros organizadores de las fiestas, poniendo el máximo interés por evitar que los menores de edad entren en el espacio reservado para la exhibición de las volutas. El Ayuntamiento de Benicarló se reserva el derecho de cambiar el orden de los actos, suprimir y variar algunos de las circunstancias o el tiempo así lo aconsejase. La Comisión de Fiestas agradece sinceramente la colaboración prestada por las asociaciones deportivas y culturales, artísticas y recreativas, las actuaciones de las cuales realzan el esplendor de nuestras fiestas, así como las ayudas de organismos oficiales, entidades y particulares que van a contribuir a la organización de las distintas actos que marcan el programa. Asimismo, estimamos que la participación en las exhibiciones de volutas supone, indudablemente, un riesgo al que cada uno se impone libremente, por eso se declara toda responsabilidad de los daños o accidentes que puedan ocurrir.

Edita:

TDT
PUBLICITAT

E-mail: info@tdtpublicitat.es Tel. 964 462 996 Calle Roma 7 s/n, 16 h
www.tdtpublicitat.es Tel. 964 229 865 12580 Benicarló (Castelló)

Todo en castellano

Perquè a cap turista li explote el cervell, per enèsim any consecutiu, tampoc s'ha programat cap concert de música popular, tradicional o rock, fet en valencià. I és que aquesta sembla continuar, no sent, una llengua tan oficial com la llengua de Cervantes o la de la Oreja de Van Gogh.

Felicitaciones a la Comissió de Festes

Amb tot, des de La Veu, volem agrair el treball desinteressat de la Comissió de Festes en confeccionar un programa que ens faça oblidar les penes i ens faça xalar, riure i passar-ho en gran. Sabem que han fet tot allò que és possible amb el hipercongelat pressupost de que disposen des de fa anys. També felicitem a la reina i dames, dulcinea, pregoner, homenatjats, les dames de les entitats i penyes.

Torneig d'Estiu de Basquet 2009

text i fotoCNB

Dimecres 5 d'Agost es va fer lliurament dels trofeus del Torneig d'Estiu de Basquet 2009, que organitza el CB Benicarló.

A l'acte va assistir el Regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, Joaquin Perez Ollo i el Vicepresident del CB Benicarlo, Vicente París Forés .

Es van lliurar trofeus a tots els equips participants , sent el guanyador l'equip Cocktail , l'acte va estar dirigit per Blanca Prats, membre de la Junta Directiva del Club.

SOPAR DE GALA DEL CB BENICARLO

text i foto CNB

Fa uns dies el CB Benicarló es va reunir en un restaurant de la ciutat per a celebrar la proclamació de la Dama del Club, càrrec que enguany ostentarà la Senyoreta Ruth Paris.

L'acte es va fer en un sopar on, familiars, amics, membres de la junta directiva, socis i jugadors del Club, van acompanyar Ruth en aquest dia tan important. Al l'acte també va acudir el Regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, Joaquín Pérez Ollo amb la seua esposa. El sopar va acabar amb la imposició de la banda a la nova Dama i unes paraules d'agraïment del President del Club, Enrique Besalduch.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

**No deixes per a demà el que pugues fer avui
i abans de tombar-te en l'hamaca...**

Reserva els llibres de text!

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

B
O
N
E
S

F
E
S
T
E
S

LA LLUITA INTERIOR DE LEWIS CARROLL

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JOSEP BALLESTER.
El col·leccionista de fades.
Edicions Bromera. Alzira. 2009.

Josep Ballester porta una llarga trajectòria com a poeta, sent un dels més destacats de la seua generació, gènere en el que ha aconseguit importants guardons, així mateix ha destacat com a assagista, amb estudis sobre la societat i cultura de la postguerra i sobretot de l'obra de Joan Fuster, darrerament ha fet el pas cap a la narrativa amb dos premis el Ciutat d'Elx per l'obra "La mirada de Xahrazad" i el llibre que ens ocupa, guardonat amb el premi de novel·la Ciutat d'Alzira 2008.

Ballester comença el seu llibre amb un pròleg signat per un tal George B. Snow, un doctorant en Psicologia Social, que afirma que en un treball d'investigació en l'arxiu de Sigmund Freud, ha trobat un dietari signat per un misteriós C.L.D., la reproducció d'aquest dietari constitueix el corpus de la novel·la.

Les sigles de C.L.D. corresponen en realitat a les inicials del nom de Charles Lutwidge Dodgson, conegut mundialment amb el pseudònim de Lewis Carroll, el qual va viure en l'Oxford victorià, va ser un modest professor de matemàtiques, fadrí, tímid i una mica quec. C.L.D. sentia passió per les xiquetes, sobretot per Alice Liddell, a qui va dedicar el seu llibre més famós "Àlícia al país de les meravelles". Li agradava molt la fotografia i es conserven molts àlbums de les nenes que va retratar.

En el dietari C.L.D. va narrar els sentiments contradictoris que té per aquesta passió cap a les xiquetes, accentuat a més per la seua formació religiosa; "Per quin motiu, Déu Totpoderós, se'ns atorguen sentits finíssims si després se'ns prohibeix assaborir cadascun dels fruits del paradís?" -escriu-. Afirma que només cerca la bellesa en totes les accions que realitza en la seua

vida, però a poc a poc va mostrant els seus desitjos libidinosos cap a les nenes i assegurant que les relacions amoroses normals sempre li han paregut insípides, tot això mentre manté correspondència amb Sigmund Freud que li va exposant les seues investigacions en el camp del psicoanàlisi.

Josep Ballester fa un exercici arriscat amb aquesta novel·la, primer pel tema i per la dificultat de construir un món de sentiments interiors d'un personatge històric, i segon per la forma escollida per a contar-lo, ja que costa una mica entrar en la història que es fa més interessant a mesura que s'avança en la lectura. Tot i això l'autor se'n surt molt bé, amb un estil molt depurat i amb un alt contingut líric.

BOSC ELECTRONIC FESTIVAL

/Dj MINK (Bosc Resident) /JUANITA RAMIREZ (Psychodolls) /MISS_TRA (Psychodolls)

Divendres 21 d'agost, a les 23:30h. Bosc del port, Benicarló. ENTRADA GRATUITA

Art i Solidaritat

La Regidoria de Benestar Social ha posat en marxa un dels projectes més ambiciosos d'aquest any. Es tracta de l'exposició Art i Solidaritat, que pretén recaptar fons per finançar projectes de cooperació internacional a través de la subhasta de les obres d'art que han cedit gratuïtament set artistes.

L'exposició s'inaugurarà diumenge 23 d'agost al Mucbe i mostrarà les set obres d'art al costat dels projectes internacionals als quals estan vinculades. Per exemple, el projecte de Mans Unides Benicarló de construcció d'un centre de formació a la República Dominicana s'exposarà al costat de l'obra *Libro abierto a la esperanza*, de Fernando Peiró Coronado. D'aquesta manera, els diners que s'obtinguen de la subhasta del quadre serviran per finançar el projecte de Mans Unides. Així, fins a un total de set obres d'art i set projectes: el programa de protecció i reinserció de menors a diversos països d'Àfrica presentat per Cruz Roja es finançarà amb un acrílic del pintor benicarló Juan José Fontanet; el manteniment d'una escola a l'Equador de l'entitat Delwende estarà vinculat amb l'obra "Sóc un arbre, una porta al cel", de Javier Roda; el suport a una escola infantil a Lima presentat per Proy de Benicarló estarà al costat de l'obra de Miguel Pitarch; el programa d'acolliment familiar Vacances en pau, de l'entitat Smara, es vincularà a l'obra *Éxodo*, de José Antonio Caldés; i la construcció de centres de protecció de xiquets al Perú es finançarà amb dos obres de l'artista anglès

Barry Fry. Finalment, l'Ajuntament de Benicarló també ha presentat un projecte que anirà destinat a cobrir les necessitats bàsiques dels xiquets i xiquetes de Benicarló pertanyents a famílies que es troben en dificultats econòmiques. Els fons es destinaran directament a cobrir les despeses d'alimentació, vestit, higiene i productes farmacèutics bàsics. El projecte es finançarà amb l'obra "Totem palomas verdes" de l'artista castellonenc Juan Ripollés. A més, la regidora també ha agraït la col·laboració d'empreses com IFF, el Parador de Turisme o EJR Systems.

La subhasta de les obres d'art tindrà lloc el 18 de setembre al Parador de Turisme de Benicarló.

DILLUNS SENSE CARN

El juny passat es llançà la campanya mundial "Meat Free Mondays", és a dir dilluns lliures de carn. Gran part de la repercussió mediàtica de la campanya s'ha degut al recolzament de l'ex-beatle i vegetariana Paul McCartney i altres "celebritats" com Kevin Spacey i Sheryl Crow. L'objectiu és que la gent renunciï a menjar carn un dia a la setmana per a combatre el canvi climàtic. El bestiar, especialment els remugants, emet gran quantitat de metà, un gas que té un efecte hivernacle –retenció de la calor emesa per la superfície terrestre- 21 vegades superior al diòxid de carboni. Informació sobre la campanya podeu obtenir-ne a la web www.meatfree.ondays.co.uk.

Climàtic (IPCC), declara que "un granger pot alimentar 30 persones a l'any amb una hectàrea de terreny si produeix hortalisses, fruites i cereals, però si la mateixa superfície s'utilitza per produir ous, llet o carn, aleshores el nombre de persones alimentades baixa a entre 5 i 10".

Segons dades de la FAO (Organització Mundial per l'Agricultura i l'Alimentació), a l'any 2008 es van produir

al món 281 milions de tones de carn. La tendència en la producció de carn és a l'alça: països com Xina que tradicionalment han tingut una dieta bàsicament vegetariana, en assolir uns nivells de riquesa, han començat a consumir carn en quantitats creixents. Segons les dades que proporciona el llibre "Els comptes de la vida", a l'any 2000 hi havia al món 13,5 bilions de gallines 1.320 milions de vaques, uns mil milions d'ovelles i mil més de porcs, prop de 14 bilions d'animals domèstics en total, la xifra actual serà sense dubte prou més gran. Dins d'aquests animals, especialment els remugants com les vaques i ovelles emeten gran quantitat de metà en forma d'eructes o ventositats, i per la descomposició dels excrements. La fermentació bacteriana que es produeix dins de l'estómac dels remugants seria el procés responsable de la producció de metà. Segons les dades de la FAO, la ramaderia mundial seria responsable del 18% de les emissions equivalents de gasos d'efecte hivernacle –sobretot metà -, mentre que el transport mundial ho seria "sols" dels 13%, bàsicament en forma de diòxid de carboni; així, totes les vaques, ovelles, porcs... contribueixen més al canvi climàtic que tots els cotxes, camions, avions... del món. En aquest sentit, el president de l'IPCC declarà que "entre les opcions per a mitigar el canvi climàtic, el canvi de dieta és una cosa que caldria considerar". És significatiu que a països ramaders com Nova Zelanda i Argentina, les emissions de gasos d'efecte hivernacle produïdes pel ramat són importants: un 40% del total de les emissions del primer i un 30% de les emissions totals del segon.

Diverses malalties humanes s'han originat a animals domèstics: l'encefalitis espongiforme o mal de les vaques boges, la grip aviària a les aus domèstiques i diversos tipus de grip, com l'anomenada grip espanyola o la nova grip A/N1H1, al porc. La industrialització de la ramaderia, amb animals amuntegats en condicions poc salubres, ha afavorit que moltes macrogranges siguin autèntics bous de cultiu de noves infermetats. A més de tots aquests arguments, caldria també esmentar que perquè nosaltres tinguem carn barata, les condicions de vida de la majoria d'animals ramaders és infernal: engabiats sense moure's, mutilats, obligats a menjar a tota hora...

Reconeixent que una bona carn torrada amb alloli és un menjar excel·lent, no estaria demés que el segon plat de cada dia no fora obligatòriament proteic, carn, ous o peix.

Pere Bausà

Alguns han titllat la campanya com una ocurrència més de la "gent guai" o famosa, entre els que el vegetarianisme està molt estès; segurament ells emeten molt més diòxid de carboni amb tots els seus viatges i vida ostentosa que l'estalviat amb el menjar. També s'ha assenyalat que la "nova religió" de l'ecologisme vol reinstaurar una mena de divendres de vigília dels catòlics, ara en dilluns. L'abstinència de carn als divendres fou implantada al segle IX pel Papa Nicolau I i es considerava pecat mortal per incomplir-ho. Seguint les indicacions del consell Vaticà II, Pau VI (1966) autoritzà a que les Conferències Episcopals de cada país poguessin abolir el precepte com així van fer. En aquest article ens plantejem si té sentit una proposta com aquesta.

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) recomana un consum diari de 0,8 grams de proteïnes per quilo de massa corporal i dia, per una persona de 60 kg serien uns 18,3 kg de proteïnes per any que es poden aconseguir bé amb carn, peix, ous o llet, o el que fem normalment una combinació d'aquests aliments. Un ciutadà de l'Estat espanyol consumeix de mitjana a l'any uns 110 kg de carn, 45 kg de peix, 13 kg d'ous i 109 kg o litres de llet, un total de 33,6 kg de proteïnes, quasi el doble d'allò recomanat per l'OMS. Aquest excés de proteïnes, quasi totes d'origen animal, afavoreix els càncers d'intestí i les malalties cardiocirculatories.

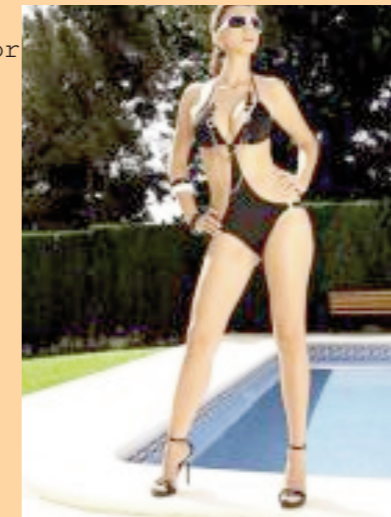
La carn, la llet i els ous que mengem provenen d'animals herbívors que consumeixen aliments d'origen vegetal. Segons la llei física, la 2a Llei de la Termodinàmica o de l'entropia, en tota transformació energètica hi ha unes pèrdues d'energia en forma de calor. Agafant valors mitjans, quan l'herba o el grà es transforma en carn d'herbívor només ho fa un 10% en pes, i quan la carn de l'herbívor es menjada i es transforma en carn, ossos o pell humanes, també ho fa sols un 10%. Així, per cada quilo nostre de carn, calen 10 quilos de carn d'herbívor i 100 kg de gra o herba; així, si ens alimentéssim de vegetals, teòricament i sense comptar que nosaltres no podem menjar herba, es podrien alimentar a 10 vegades persones que si ho féssim sols amb aliments d'origen animal. Segons Rajendra Pachauri, president del Panell Intergovernamental sobre el Canvi

ve de la p gina anterior

Entitats, doncs que la aplanaran, posaran un poc de gespa i dues floretes perquè quede decent. Aquesta sí que és bona! Val que la Reina i les Dames es mereixen la màxima atenció durant les Festes. Que les entitats també pel treball que realitzen dia a dia a la ciutat. Però el de les autoritats ja podem començar a dubtar-lo, perquè, al cap i a la fi, estan ací per elecció del poble i cobren pel seu treball, no?. Ara, i els ciutadans que passen per la famosa rotonda tots els dies no es mereixen, també, un respecte???? És que som de segona classe? Senyors governants, sembla que oblidem que som tots els ciutadans els qui en definitiva paguem les obres i... a vostés, que s'han reconvertit en 'autoritats'. Un poc més de deferència, sí, però cap als ciutadans en general!

Privilegis

La comissió de festes ha contractat l'emissió dels actes a celebrar el 27 d'agost amb Tele 7, una emissora de televisió que malgrat tenir llicència en el municipi, no emet senyal ni continguts relacionats amb la ciutat. L'enregistrament de la tertúlia de tele 7 i la celebració del House Summer festival (del programa de festes), que també serà gravat i emès, centren el contracte. Desconeixem els termes del contracte, però segur que l'import és major que amb els que s'haurien de conformar els mitjans audiovisuals de la comarca. A ells només els correspondrà, en el repartiment publicitari, tres-cents euros per barba, malgrat cobrir dia a dia tots i cadascun dels actes i rodes de premsa... que celebra l'ajuntament els 365 dies de l'any. I si parlem dels mitjans escrits la cosa sembla que

encara és pitjor. Ja ho diuen, "de fora vindran que de casa ens trauran". Les fotos dels 'artistes' que actuaran al festival es poden veure a: http://www.housesummer.com/index.php?option=com_content&task=view&id=14&Itemid=35. Nosaltres us avancem cinc cèntims de foto a dalt.

House (no és el metge)

I així que ens trobem al primer festival internacional itinerant de música House. Venint de Castelló els millors ambients eivissencs sense necessitat d'agafar avió ni vaixell. L'escenari mòbil realitzarà el seu canvi i es convertirà en un gran escenari on els nostres djs i els djs de FLAIX FM realitzaran les seues millors sessions. Tot el festival serà gravat per tele7 per a la seua posterior emissió. La temàtica de la festa serà relacionada amb el house, el happy house inclòs també el latin house. L'esdeveniment està comprès per "23" festivals en tot Castelló. I tot gravat pels de fora pagant-ho nosaltres.

La processó

Enguany des de la Comissió de Festes han decidit canviar l'hora de la processó del nostre sant, Sant Bartomeu. I així, com

és feia d'antuvi, ha passat, com havia de ser, a la vesprada, quan la gent es pot mudar i sortir a lluir vestits i joies. És per això que els tafaners proposem una idea per millorar l'espectacle. A veure, ens disfressem al Rossio, ens disfressem a les falles, ens disfressem per setmana santa, per què no disfressar-nos per sant Bartomeu? Aleshores la pregunta és, però de què? Els tafaners després d'una discussió forta i acalorada (per a tenir una discussió acalorada en aquests dies no fa falta massa esforç), vam arribar a la següent conclusió: cadascú que es disfressa segons el seus orígens: els fills de famílies llauradores que és disfressen de LLAURADORS, els que la seua ascendència siga marinera de MARINERS i la resta, els que no siguen ni llauradors ni mariners, la seua disfressa serà de MENESTRALS. A que quedaria guapa la processó?

La processó (i 2)

Això sí, en un futur caldria establir detalladament els elements bàsics de cada disfressa. Però de moment, per enguany, caldria fer un esforç i dur algun element que ens recorde la pertinença: una aixada, un nansa, una balança, ... En cas que la família tinga més d'un ascendent diferents poden triar la disfressa que més els agrada o bé part de la família anirà d'una cosa i l'altra de l'altra. Al gust. Igualment també s'ha d'establir un ordre en la processó. En principi per a no distingir una classe social de l'altra proposem l'ordre alfabètic. Aquest ordre es podria canviar cada any per a poder estar totes les classes socials, cada tres anys, prop de la peanya del sant.

I que comence la festa!!!

ve de la p gina anterior

l'inrevés. I ho sabem, ni més ni menys perquè les signatures dels fotògrafs que les han realitzat, també apareixen del revés. *adoR reivaJ, oflodoR* i companyia deuen d'estar d'un content! Cal tenir poca vista, per no dir una altra cosa, per fer les coses tan... a palades. Tenint en compte que és el llibre que molta, moltíssima gent, es guarda com a record, ja podrien haver tingut un poc més de cura i repassar les proves d'impressió. Si és que ho fan.

La foto

Per cert, la foto de l'alcalde en el Saluda, què?, era de la seu primera comunitat? Osti tu com està de templat. O li han passat el Photoshop? Aquesta com no té el nom del fotògraf no sabem si li han tret el perfil bo.

El fregao

Diu el mateix programa, a la banda castellana, el dimecres 26, a les 23.00 h, "Gran baile en homenaje... Persona Destacada en el Ámbito Cultural 2009, Sr. Francisco Arnau *Friega*". A veure, a aquest bon senyor no li diuen Escura de segon cognom, doncs que, que els del programa l'han castigat a escurar tot el que donarà de si la festa? Senyors meus, que ens errem nosaltres que som uns matats, que treballem sense cobrar, encara té un passe però aquesta gent que cobra una pasta gansa per fer... açò, doncs... . Molt rucs.

Restaurando y mucho más

Ah i per cert, que els fa als xiquets i xiquetes, eixe mateix dia, el 26, a l'hora de la xocolatada, que estiguen, segons diu el programa, "Restaurando El Cortijo"? De

tota manera no sabíem que allí estigueren d'obres aquestes festes. I sembla que n'hi havia més d'obres, el 28 a les cinc, també estaven "Restaurando Los Fogones".

Canvis i recanvis

Ara en aquest programa també hem trobat coses que desconexíem. Resulta que tenim un *café del Arco* i un carrer que, tot i que l'hem buscat no l'hem trobat enlloc, "pg. De Febrero". Preguntarem si tenim una barriada dels mesos de l'any per veure si hi és allí. Una altra de curiosa és el nou joc, alacantí (té nassos), de *la rayuela*. I és que ací en tenim un, el Sambori que, tot i pareixer-se, no té les connotacions espanyoles. O l'actuació del "Corazón da Capo". I, fins i tot, en al Magnesia by Festival del dilluns 24, ens han canviat al DJ José Coll per un tal "Cuello".

El puntet i les separacions

I una altra més, el puntet de la ela geminada (l-l), no calia que semblara una diana. Una mica més xicotet, segurament, quedaria més bé. Només calia buscar-lo. Ara, els que han maquetat el programa sembla que li devien tenir mania al guionet. I és que no n'han ficat ni un, però ni un, quan tocava

partir la síl·laba al final de paràgraf. Deu ser que allà a Alacant, aquesta regla ortogràfica, internacional, no existeix però, no estaria de més que algú de la Comissió els digués que ací, sí. I és que una errada pot tenir un passe, dos, tres, però, tantes... I això que només li hem fet una xicoteta ullada al programa. Ja són massa anys fent riure volen fer el programa allà a la quinta forca per estalviar-se no sé sap que redimonis. Ni a Alacant, al poble de la Nucía, per ser més exactes, l'encerten amb el programa. Algú ens hauria d'explicar, d'una vegada, aquesta carretera i manta per fer el programa allà on Déu va perdre les esparidenyes quan a casa hi ha excel·lents professionals. I ben explicat perquè és difícil d'entendre.

Preferència

I canviant de tema, tot i que continuant de festa, que bé ha quedat l'ajuntament! Ara resulta que, en deferència a les autoritats, reina i dames de les festes, van a apanyar la rotonda de l'Avinguda Catalunya. Així almenys s'assegura en una nota de premsa emesa per l'ajuntament que anuncia les obres. Diuen que com han de passar per allí camí del Certamen i a la Nit de les

LLIBRETA D'ESTIU (I 5)

text JOAN HERAS

Dilluns 10 d'agost

És una bona activitat d'estiu poder escoltar tranquil·lament la ràdio, malgrat que durant aquest període les ràdios –com la tele i la premsa- s'esforcen en oferir-nos continguts més refrescant, lúdics i que demanen un nivell baix d'atenció i d'adrenalina. Però l'actualitat batega al seu ritme i no permet que la informació sobre política i societat tingui un aire plenament estiuenc: atemptats d'ETA a Mallorca, la sobtada mort del jugador de l'Espanyol, declaracions de responsables polítics que no xe'n van de vacances, detencions de suposats corruptes amb càrrecs d'alt nivell, la denúncia de la violació de drets humans a diversos punts del planeta i, com és habitual, uns quants morts a l'Iraq. Avui han estat més de cinquanta en dos atemptats. És curiós constatar com ens acostumem a les coses i com ens deixa de sorprendre la referència quasi quotidiana a les persones que moren en atemptats a l'Iraq, de la mateixa manera que no ens sorprèn gens –i ja forma part de la banda sonora dels noticiaris- saber que els líders polítics es tiren floretes enverinades o que hi ha un nou cas de corrupció. Les suposades armes de destrucció massiva que van justificar, segons Bush i els seus seguidors, l'ocupació d'Iraq no han sortit, però la destrucció diària de vides sí que és ben real. També sorprèn el silenci vergonyós de tots els qui van defensar en nom de la pau i de la democràcia aquella invasió: per què no diuen res?

El butlletí de notícies s'acaba i el programa matinal continua. Sense pressa, amb un cafè suau, ordeno quatre coses i segueixo escoltant la ràdio d'estiu. Ara entrevisten a Ramon Solanes, un alt directiu de la Televisió Espanyola a Barcelona, quan només hi havia una televisió amb dos canals, als estudis de Miramar. Presenta un llibre on recull la seva experiència des de l'inici de la televisió a Barcelona, 1958, i que sembla molt interessant per conèixer com funcionava la televisió en els seus orígens i com era el país en aquell moment. El llibre, La tele sota Franco. L'aventura de Miramar, es construeix a partir de la pròpia experiència i del relat d'anècdotes que, més enllà de la curiositat, retraten persones i moments d'un temps, d'un país que suposem que va ser el nostre. M'ha semblat molt interessant la referència a Adolfo Suárez com a persona important del Movimiento que exercia de cap de programes a la TVE. Dues curiositats sobre el futur president de govern durant la seva tasca com a directiu de TVE: Suárez no va autoritzar la gravació del concert dels Beatles a Barcelona el 1965 perquè "esos melencidos no interesan a nadie"

Fronteres

i malgrat el seu to habitual de cordialitat –d'autoritària cordialitat, podríem dir- només va mostrar els seus diables quan en un reportatge sobre la vinguda de Franco a Barcelona l'any 1970 es veia en les imatges poca gent aplaudint pels carrers al dictador. El salt de la defensa apassionada del dictador i del control sever de la televisió com a òrgan de propaganda a la presidència del govern en un suposat règim democràtic resulta molt alt i vertiginós, si no és que en realitat el salt va ser aparentment important però essencialment ben petit. En realitat res de nou o de sorprenent: ja ho sabem que tot estava "atado y bien atado", però és curiós que aquest estiu vaig coincidint amb petits exemples que no fan res més que confirmar-ho i donar noms concrets al pla determinat pel Caudillo i els seus homes de confiança.

El butlletí de notícies s'acaba i el programa matinal continua. Sense pressa, amb un cafè suau, ordeno quatre coses i segueixo escoltant la ràdio d'estiu.

Diumenge 16 d'agost

Ahir va ser el dia central de l'agost i el moment en què la tradició cristiana desplaça la seva voluntat de sobreposar als cicles meteorològics la presència de la Sagrada Família.. Seria en teoria lògic que el dia de santa Maria, de la Verge de totes les Verges, coincidís amb l'entrada de la tardor, tal i com succeeix amb el seu marit que anuncia l'entrada de la primavera. Però les exigències dels cicles de les collites va fer necessari desplaçar aquesta festa al bell mig de l'agost, moment de repòs dels camps, moments de les grans festes. De fet, encara avui, quan això de les vacances es va fent més dilatat i difós durant tot el calendari, la setmana de la Verge d'agost buida ciutats i omple encara més –malgrat la crisi- les platges i els diversos llocs d'estiuatge.

He felicitat sense massa convicció santoral a les Maries que corren per la família i en el cercle d'amistats més proper. Malgrat que la tendència m'arrossegui més cap a felicitar aniversaris, no està malament aprofitar l'ocasió de festes sagrades ben conegudes per parlar una estona amb familiars i amics.

I ara el dia ja comença a fer-se curt amb claredat. Ja ho diu el refrany: Per la mare de Déu d'agost, a les set ja és fosc. Amb aquest dia s'inicia la baixada de l'agost i, en el meu cas, de les vacances. Això ja és una mica trist.

Un nou vehicle per a la Policia Local

text i foto REDACCIÓ

La Policia Local de Benicarló ha adquirit un nou vehicle per a tasques de patrulla. Es tracta d'un tot terreny de la marca Honda que patollarà tant pels carrers de la ciutat com pels camins rurals del terme municipal. La setmana que ve s'incorporarà un altre vehicle de la marca Ford també destinat a tasques de patrulla.

D'aquesta manera, la flota de vehicles de la Policia Local comptarà amb quatre cotxes patrulla, un cotxe de serveis múltiples, quatre motocicletes Scooter i 2 bicicletes.

L'adquisició d'aquests dos vehicles forma part del pla de renovació de la flota de vehicles de la Policia Local que es realitza cada quatre anys.

El carrer de Joan XXIII també tindrà contenidors soterrats

text REDACCIÓ

En funcionament una nova illa de contenidors soterrats al carrer de Joan XXIII. Es tracta d'una illa completa de cinc elements: un per a fracció orgànica, un per a la resta, un per a paper i cartró, un per a envasos lleugers i un per a vidre.

L'objectiu és reduir l'impacte visual i acústic que suposen els contenidors en superfície i millorar de manera notable l'entorn del carrer.

Amb aquesta ja seran vuit les illes de contenidors que s'han instal·lat a Benicarló des de maig de 2007: Passeig Marítim, plaça de la Constitució, avinguda Marqués de Benicarló, plaça del Mercat Vell, plaça de Sant Vicent, Mercat Central, Carrer Hernán Cortés i ara carrer de Joan XXIII.

Pròximament, està previst que s'instal·len dos illes més de contenidors soterrats: una al carrer d'Olivella i una altra al carrer Joan XXIII.

Esperem que l'incivisme de la gent, per una banda, i la poca eficàcia en la recollida, per l'altra, no es reproduisca a les "vuit illes de contenidors". I és que imatges com la de dalt es reproduïxen massa sovint.

Una nova plantació de marihuana amagada entre uns tarongers

text REDACCIÓ

Els agens de la Policia Rural i Mediambiental de Benicarló van descobrir l'existència d'una plantació de marihuana amagada entre uns tarongers abandonats al terme municipal.

Donat que la plantació estava en bon estat, la Policia Local, en col·laboració amb la Guàrdia Civil, va muntar un dispositiu de vigilància per observar les persones que tenien cura de la plantació. El resultat va ser la detenció de dos persones d'origen colombià veïnes de Vinaròs i la incautació de 41 plantes de marihuana de grans dimensions. A partir d'ara, la Guàrdia Civil de Benicarló es farà càrrec de les diligències.

ve de la p gina anterior

El Mariano Castejón Chaler

Compliment

Fa unes setmanes llegíem que des de la regidoria de comerç es congratulaven pel fet que els establiments xinesos del poble, per fi, ja complien amb la normativa horària comercial. Certament, nosaltres també. Tot i que siga amb 10 dècades (com som d'exagerats!) d'endarreriment. Però ara, un tafaner ha descobert que molts dels productes que allí venen també contradiuen la normativa que fa referència a l'etiquetatge en la nostra llengua imperial: el castellà (pel valencià no cal ni preguntar-hi). Agafes el que agafes, tens un fum de possibilitats de trobar-te que estan en xinès i en anglés. Perquè no es diga que no som internacionals. A més, conselleria no ha dit que aviat ficaran el xinés, també, com a llengua estrangera? Doncs ací, ja estem preparats!

Carretera a la ratlla del terme

Ha sortit el nostre Marcelino i ha dit que aviat serà una realitat la carretera "vella" (després nova, suposem), que ens unirà amb Peníscola. Prompte deixarem de pegar bots i més bots per passar pel tram del nostre poble fins arribar a la Ratlla del terme per arribar al nostre poble veí del sud. Ara, als tafaners ens ha assaltat un dubte: ens faran igual que a la seu tram homòleg peniscolà que, al carril bici, li van plantificar més cinquanta "stops"? O hauré de fer com va dir el faraó Kuen-ka, tot sabut ell, de ficar el sentit comú, i saltar-nos-els... segons com vaja la cosa? Esperem que entre Pepe i Pepote tinguem...

Mariano uploaded NNGG - Video homenaje a Carlos Fabra to YouTube

Pepito, i no haguem de ficar... tant del sentit comú de Kuen-ka. I és que les normes de trànsit no n'entenen de sentit comú, només d'acomplir-les. En fi, que si alguna cosa està mal feta el que s'ha d'fer és... apanyar-la. A veure si a les tres hores i mitja que costa fer fer el tram peniscolà, si fem cas dels cinquanta i pico stops pintats, ara li hauré de ficar la mateixa proporció al nostre tram. Total cinc horetes de no res, si fa o no fa, per arribar a fer tot el trajecte. Com als nostres polítics això de la bicicleta no va amb ells, doncs...

Més homenjats

Ara resulta que al *feisbuk* s'ha penjat un vídeo de les noves generacions del PP (NNGG) d'homenatge a Carlos Fabra. I al poble del costat, com sempre volen ser els primers, van tan sobrats que ells surten més que ningú, ensenyant quants joves tenen. Els de Benicarló, pobrets, ni surten homenajant a tan il·lustre *presidente provincial*. No és que no surta cap dels cadells del PP, sinó que han optat per posar la

imatge d'una senyora restauradora a la festa de la carxofa. Sabrà la senyora restauradora que surt a un vídeo dels populars en homenatge a Fabra?

VA DE FESTES; VA DE FESTES; VA DE FESTES; VA DE FESTES

Quadrets festers

Us heu fixat que en el programa comercial-oficial de festes d'enguany al voltant de les planes hi ha tot un seguit de quadrets menudets? Us heu fixat que el web del PP està encapçalat per tot un seguit de quadrets menudets? Us heu fixat en la concordança de totes dues coses? És que estem davant d'un fenomen paranormal? És que la veritat està allí fora i nosaltres sense assabentar-nos-en?

El perfil bo

A més molt requetebé ha quedat aquesta 'empresa' encarregada d'elaborar el Llibre comercial-oficial de les Festes patronals. Les fotos de totes les Dames han estat impreses a

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

De molt mal gust

Això que li han fet a l'arquitecte municipal de ficar-lo a la picota, quasi com qui practica el tir al blanc, ens pareix molt, molt malament. Aquesta gent que ha ficat la pancarta hauria de tenir una mica de seny i pensar més les coses. O tal volta si ho han pensat, qui ho sap, però voler desprestigiar, o ficar en tela de judici la seua honorabilitat en la feina, titllant-lo d'enemic públic, ens sembla pervers, per no dir d'una manca d'escrúpols sense parangó.

De molt mal gust (i 2)

I si pocs escrúpols tenen alguns, sembla que al consistori se li ha encomanat la cosa perquè encara no ha sortit ni un polític, ni un, a defensar aquest funcionari públic. Ni de l'equip de govern, ni de l'oposició. Bé, ni tampoc els sindicats, ni els seus companys. Realment increïble. Tan malament el tenen considerat tots? És que a La Veu som els únics que ens sembla de mal gust aquesta pancarta en aquest poble? Prou vergonyós, no?

Remodelació

Diu el nostre alcalde que vistes les circumstàncies, d'impàs per malaltia, de la ja exregidora de Cultura i Educació ha decidit "remodelar" el seu govern (es deu pensar que és el cap del govern central?), i deixar en suspens els càrrecs que fins ara tenia i passar-los a dos dels seus companys de govern. Primer de res, esperem que la regidora en qüestió es recupere aviat però, acte seguit només podem que pegar-li una garrotada verbal a l'alcalde per haver tardat tant a prendre aquesta decisió. Ara que de cultura no queden ni els fonaments, ara, se'n recorda. Ja ho diu la dita, "més val tard que mai"... però no tant.

Remodelació (i 2)

I allà va que trona la remodelació, la meitat per a la

regidora de comerç, l'àrea de cultura, i l'altra meitat per el regidor de cementiris, l'àrea d'educació. Osti tu quina remodelació, amb la tranquil·litat de la primera i la pau del segon, aviat tindrem... un museu al cementiri. En un no res, tindrem un nou tipus de turisme, el turisme *cementirial*. Ei, poca broma, que aquests llocs solen tindre una gran quantitat d'obres d'art, que més d'un museu les voldria per a ell. I és que entre visites guiades i alguna que altra obra de teatre, més original que la mort mateixa, aviat la gent faria cua per entrar-hi. En fi, si la regidora de turisme ho vol... Tot siga per estimular l'economia, que prou aturada està.

Remodelació (i 3)

Per cert, si s'allargara molt la cosa i la regidora en qüestió, ara sense cartera, dimitira, per no poder complir amb el càrrec, sabeu a qui li tocaria substituir-la? Ho heu encertat, el millor entre els millors, *el guerrero número 13*, l'animal polític benicarló per excel·lència, Jaime Mundo. Us imagineu Mundo i Marcelino al mateix galliner, amb el faraó pel mig? La cosa prometria, eh?

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

He llegit amb molt d'amor els textos de les pancartes que una associació veïnal (?) ha penjat per la seua zona d'influència. On tot veuen reivindicacions, desqualificacions personals i exigències fora de to, jo veig tolerància, sensibilitat, dolcesa, tendresa i sobretot sobretot, molta poesia. Perquè cal saber llegir entre línies per a comprendre tot això que acabo d'escriure. El poeta ha fet una tasca impressionant, agafant el vocabulari i combinant vocals i consonants per tal d'expressar al màxim els seus sentiments. Així, al primer llenç (no són pancartes, són llenços) trobem la màxima expressió de l'amistat amb una perfecta construcció poètica, el conegut rodolí (pareado en castellà). El rodolí és l'estrofa mínima i cal destacar que el poeta ha tingut molta cura, perquè tant la mètrica com la rima són perfectes, amb un moviment rítmic monòton. La lectura d'aquests versos em porta a recordar aquell famós anunci de la televisió dels anys setanta del "bic cristal, escribe normal". La tonada podria ser la mateixa, i fer rima "municipal" amb "principal" ha estat una genialitat del trobador que difícilment trobem a altres textos lírics. La duresa de la paraula "arquitecto", que en principi semblaria poc sensible, troba el seu contrapunt amb "enemigo", paraula també escarpada que ajuda a llimar totes dues dureses. El missatge és clar: el rodolí vol ser un homenatge a tots aquells que han fet de la cosa pública el seu mitjà de vida. Però el rimaire no s'ha quedat ací. A la pàgina següent trobem una fantàstica i emotiva estrofa amb un destinatari clar, al que li diuen que el valor del diàleg ens uneix

per damunt de disputes pelegrines. És un missatge nítid adreçat a la nostra primera autoritat, on el poeta ens mostra la generositat de l'emissor del missatge, que ofereix un consell o suggeriment al seu destinatari. Generositat. Una altra virtut que el poeta ens fa arribar amb claredat. Aquest segon rodolí és contundent, conjugant un primer vers afirmatiu, positiu, indubtable, amb un segon que no deixa lloc a dubtes, ja que és negatiu, amb una força expressiva inqüestionable. El versificador ens ha ofert una altra mostra del seu domini del vocabulari i la seua destresa per tal d'impactar directament els nostres sentiments. Però on el trobador ha posat tota la carn a la graella, ha estat en un vers nou, original. Ha aconseguit que l'estrofa mínima no siga el rodolí, sinó el

vers únic. Aquest vers hauria de romandre a la memòria col·lectiva del nostre poble durant segles: "Plan Zapatero muchas promesas y ningún dinero". Sublim. Mai un vers havia contingut tanta densitat. El famós "un no sé qué que queda balbuciendo" de Teresa de Jesús ha estat definitivament superat. Aquest vers torna a jugar amb la contradicció per a impactar la nostra ànima i el nostre esperit. En una exhibició d'art poètica, ens fa rimar (alerta! dins del mateix vers) Zapatero amb dinero. Fantàstic, insuperable. El premi Adonais ja té guanyador. Però no acaba ací la cosa, no. Sense solució de continuïtat, el mateix vers ens combina el tot i el no res amb una magistralitat celestial a l'hora que posa al mateix nivell una cosa etèria i banal com la promesa, amb una altra tan material i consistent com són els diners. Els crítics literaris, con ara San Abdón, haurien xalat de comentar aquestes magnífiques píndoles del món de les lletres. Però ho he fet jo i això no m'ho pot treure ningú. No vull continuar comentant més llenços, tot i que tots són dignes d'estudi i meditació.

Ara que parlo de literatura i, per tant, de cultura, llijo que la regidora de cultura deixa el seu càrrec per motius de salut. Suposo que no notarem molt la diferència tenint en compte els seus successors, que s'han repartit les seues competències com un pastís.

Reconec que jo sóc un d'eixos desgraciats que confiava que els del futbol no tornarien, i m'he sentit ferit, fotut i capat per la tornada d'aquesta nefasta secció. Però que ningú no se n'adona que és una vergonya? No n'hi ha prou amb una crònica ben feta?.

La crisi (verbal) ha afectat el programa fester

Per si de cas te vosté presa i vol anar-se'n de festa, el resum d'aquesta editorial es el següent: El programa de festes d'enguany es altra vegada un desgavell.

En primer lloc, dóna la sensació que cada vegada es tendix masa a omplir, com siga, el programa de festes, amb coses absurdes, que, normalment comencen a la matinada: la nit dels gayumbos, paquets humits, xiques humides, premi al bikini més curt... Tornen a emfatitzar el consum alcohòlic i l'ajuntament es fa copartícep d'aquesta situació al ficar tot un seguit d'activitats que no fan altra cosa que potenciar el consum desmesurat d'alcohol: festa Puple Party amb coctel afrodisíac per tots, xupimetres durant tota la nit, festa amb còctels, Xupitos color party, xupitos mexicans... al menys podrien fer "xupitos de carxofa" i promocionar el producte autòcton. En fi, aquesta no és la millor manera de potenciar el civisme. Caldria una reconducció de les festes i, tal volta, ficar el programa oficial per una banda i per l'altra un altre amb el que fan les penyes. Així sabríem realment que és fa des de l'ajuntament-comissió de festes.

La veritat es que ens queixem de les errades i "cantades" del "folleto" però en realitat esperem amb impaciència la seua arribada cada any. El fart

697

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

de riure es barreja amb l'indignació del lamentable espectacle que representa aquest programa de festes que, ni quan s'encarregava a "León", ni ara, que s'han decidit per Alacant (?), aconsegueixen que surta com hauria de ser. Tan difícil es enviar un "PDF" abans d'imprimir-lo i que algú amb seny li pegue una ullada? Tècnics té l'Ajuntament!

De totes maneres volem donar les gràcies a tots els que fan possible les festes pels seu esforç i treball. Bones festes!

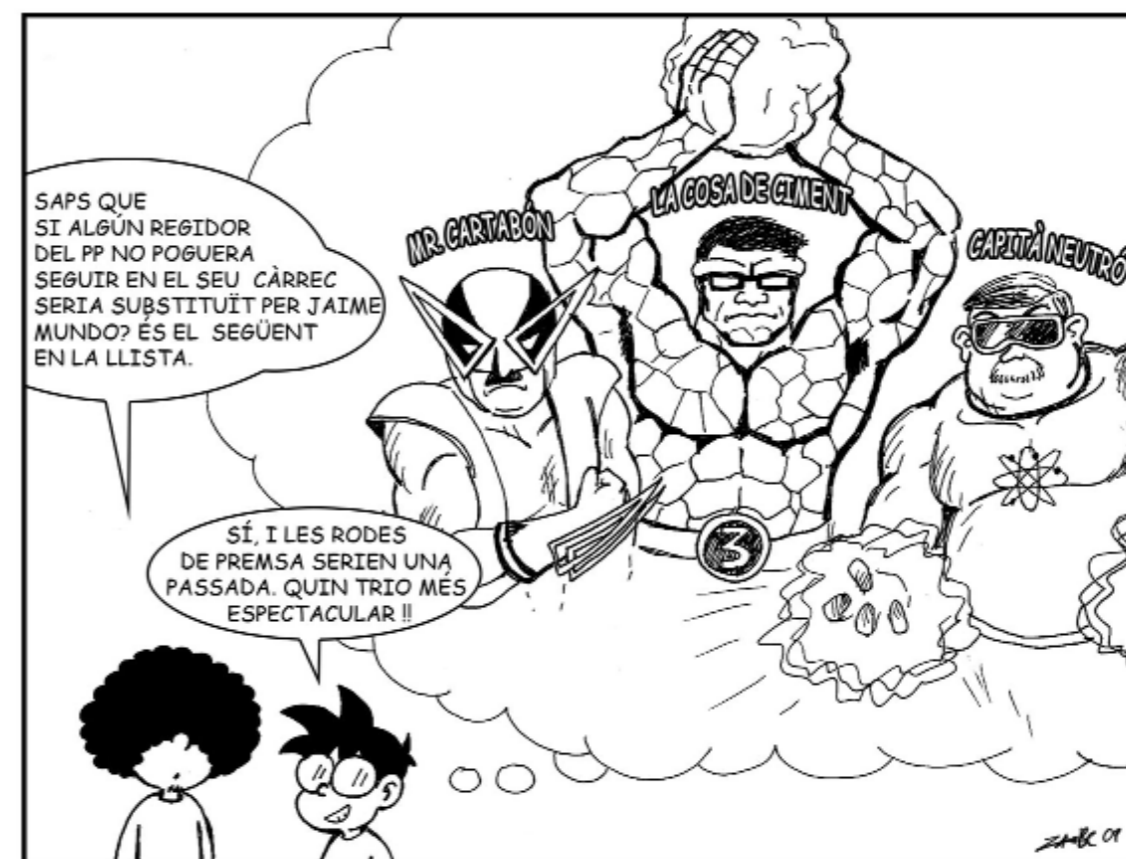

Per Xavi Burriel

"Un hipotètic trio espectacular"

El còmic

Panissola 1: Per al Sr. Marcelino Domingo, el nostre alcalde, i tot el seu equip de govern. L'única proposta turística que se'ls ha acudit ha estat fer unes titelles al Morrongo, que els xiquets i xiquetes al remat ja se les saben de memòria, i una fira de hippys (amb tots els respectes per a ells, és la seua activitat i manera de viure), unes nits prop de la mar. Hi ha que ser negats!

Panissola 2: Per al Sr. Marcelino Domingo, el nostre alcalde, i tot el seu equip de govern. Enguany per a festes ens n'anirem, com fèiem abans quan manaven el mateixos, els de Fraga, però de manera no democràtica. Les festes tornen a ser el que eren, uns dies per sortir del poble i fer un poc de turisme. Aquelles festes, enveja de tots el poble veïns i que ens obligaven a quedar-nos, ja fa anys que no les veïem. Festes = cervesa = penyes, ah i bous.

Nota: Des d'ací una salutació al senyor Francisco Arnau Friega, hòstia no, Escura. Ho sentim senyor Arnau, tradueixen amb l'ordinador i no ho revisen. Suposem que ja sé li hauran disculpat.

**Tota l'actualitat
a un sol clic de distància**

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

Cultura

Món rural

Esports

Gastronomia

Classificats

Fotos

Música

Libres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

